

MAILING 5 van Dement Oostende

8 maart 2006

Een mailing van onze actiegroep naar onze talrijke sympathisanten, het stadsbestuur en bepaalde leden van de pers

Vergadering met schepen Bart Bronders op 9 februari 2006

Verscheidene personen vroegen ons hoe het gesprek met schepen Bronders verlopen was. We hebben eindelijk tijd gevonden om het gesprek op papier te zetten.

Het was een goed en constructief gesprek. Na afgifte van de petitie met 3000 handtekeningen werden we ontvangen door Schepen Bronders, bijgestaan door Kristof Billiet, hoofd dienst Grond- en Bouwbeleid, en Yves Verhoest, sectorcoördinator Grond- en Bouwbeleid. Wijzelf gingen met een viertal personen binnen, terwijl de rest van onze sympathisanten beneden wachtten.

Wij hadden ons zelf voorgenomen een rustig en respectvol gesprek aan te gaan, en ons zeker niet te laten verleiden tot discussies en wellesnietes spelletjes. We beleven minzaam, want wij zijn geen oppositie, en we zijn zeker niet anti-stadsbestuur of -beleid. We zijn er enkel van overtuigd dat dit aspect van het beleid duidelijk beter kan en moet. En we kunnen dit beter bereiken door constructief in dialoog te treden, i.p.v. negatief alles te bekritisieren. Maar we hebben vooral geluisterd.

De schepen nam het gesprek onmiddellijk zelf in handen met een 'politieke' monoloog van een half uur, een discours die hij waarschijnlijk al honderden keer heeft verteld. Maar hoe verder we in het gesprek kwamen, hoe rustiger en communicatiever de schepen werd.

Schepen Bronders was in eerste instantie verontwaardigd over onze actie. Hij heeft inderdaad gelijk als hij beweert dat hij de eerste schepen is in de geschiedenis van Oostende die effectief iets doet op gebied van erfgoedbeleid. In het land der blinden is éénoog inderdaad koning. Maar beweren dat er minder afgebroken wordt in Oostende is niet correct. Kijk rond in Oostende, en je merkt dat het ene gebouw na het andere wordt afgebroken op plaats te maken voor banale hoogbouw. Toch blijft de schepen ook beweren dat de sociale context bij stadskankers een sleutelrol spelen.

- Na het gesprek waren we zinnens eens te tellen hoeveel gebouwen er de laatste 3 tot 5 jaar afgebroken werden. We zijn beginnen tellen aan het begin van de Torhoutsesteenweg (en ook hier en daar afbraken in de zijstraten meegeteld waar we ze zagen), maar we zijn gestopt na 1500 m aan het einde van de Van Iseghemlaan. We werden er depressief van. Zonder het Helmond project (2 volledige woonwijken) mee te rekenen, kwamen we al aan 74 gebouwen. We zullen ook niet beweren dat alles moet blijven staan, niet alles is waardevol. Maar er is terug een inhaalbeweging van de bouwpromotoren, na de eerste desastreuze afbraakgolf in jaren 50 en 60. -

Er is inderdaad het Villaplan, die blijkbaar vandaag het enige wettelijk verweer is die de schepen juridisch kan bedenken, en die we zeker niet volledig zullen bekritisieren. Hij beweert dat het Villaplan werkt, en dat is ook zo, maar niet voor honderd percent (er is al één gebouw afgebroken). Maar het 'beschermd' deel is vooral te klein en te onvoldoende

(Hospitaalwijk, Hippodroomwijk, en hier en daar enkele gebouwen). Voor alle andere gebouwen buiten het Villaplan is er geen verweer, en wil het stadsbestuur ook geen sloopvergunningen weigeren. De vrees voor processen en procedures zit diep ingebakken bij het stadsbestuur. Ze wensen totaal geen risico's te nemen om erfgoed te beschermen. Omdat er hiervoor geen budget is, blijven ze dan ook de bouwpromotoren te vriend. De schepen benadrukt wel dat nieuwbouw nu aan strengere criteria moet voldoen in vergelijking met vroeger.

De door hen steeds aangehaalde inhaalbeweging van beschermde gebouwen door de Dienst Monumentenzorg ("reeds 240 panden, joepie") is vooral een gewestelijk gebeuren, en wordt in de eerste plaats geïnitieerd door de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening. Het stadsbestuur is geen grote voorstander van beschermingen, maar loopt wel graag met de pluimen.

Dement Oostende opteert er niet voor om alles te beschermen, maar om duidelijke regels vast te leggen van wat kan en niet kan. Onze voorstellen waren de volgende (verkorte versie) :

1. Erfgoed op lokaal niveau.

Het Schepencollege heeft de macht om aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning te weigeren, indien deze het erfgoed van Oostende schaden. In Brugge wordt een dergelijk streng beleid toegepast. Brugge kadert in een traditie van zorg voor het erfgoed; het is een grote prioriteit die zich vertaalt in politieke wil.

2. Bescherming op lokaal niveau.

Door middel van een gemeentelijke stedenbouwkundige verordening kan aan sommige panden een sterkere beschermde status gegeven worden en kan eveneens een sloopverbod opgelegd worden. Hieruit volgend zijn deze panden wettelijk tegen afbraak beschermd. Dit wordt o.a. toegepast in Ieper.

3. Uitbreiding van de B.P.A.

In B.P.A.'s kan een lijst worden opgenomen van panden die als waardevol worden erkend. De in deze lijst opgenomen gebouwen kunnen tegen sloop worden beschermd. Dit wordt bv. toegepast voor de deelgemeenten rond Brugge.

4. Sloopverbod opnemen in GeRUP

B.P.A.'s dienen in de toekomst vervangen te worden door Gemeentelijke Ruimtelijke Uitvoeringsplannen (GeRUP). In Oostende wordt hier binnenkort mee gestart. Bij de opmaak van zulke GeRUP's kan de sloop van sommige panden verboden worden. Dit wordt vandaag al toegepast in Koksijde.

5. Invoering signaalkaart Erfgoed

We pleiten voor de invoering van een "signaalkaart erfgoed" (naast de reeds bestaande signaalkaarten). Hiermee kunnen Oostendenaars zelf mogelijke waardevolle panden of sites signaleren aan het stadsbestuur.

Bronders heeft geluisterd naar onze voorstellen naar analogie van Brugge en Ieper. Hij argumenteerde wel dat Oostende absoluut niet te vergelijken is met Brugge. Er is inderdaad de mogelijkheid om gebouwen in te schrijven in de GeRUP's. Maar opnieuw haalt hij aan dat Oostende geen geld heeft bij eventuele procedures. Als eerste stap denkt de schepen vandaag eerder in de richting van een inventarisatie van waardevolle gebouwen, en een latere bescherming via de nieuwe Gemeentelijke Ruimtelijke Uitvoeringsplannen. Wij hopen dat dit snel zal gebeuren, want de schepen vertelde erbij dat in tussentijd nog de nodige 'slachtoffers' zullen vallen.

Dement Oostende zal in elk geval de druk op de ketel blijven houden, want de afbraak gaat verder. Alle gebouwen op de invalswegen en in het oud centrum van Oostende zijn zeker geen prioriteit voor het stadsbestuur.

Volgende puntjes kwamen nog kort aan bod tijdens het gesprek :

Verkrotting: Stadskankers moeten weggewerkt worden, en verkrotting kan volgens de schepen enkel door sloop verwijderd worden. Privé-initiatieven en families die wensen te renoveren zijn niet van belang.

Eigendommen van Huisvestingsmaatschappijen die verkrotten: De huisvestingsmaatschappij, eigenaar van enkele gebouwen in de hospitaalwijk (Antwerpenstraat) en aangekocht via voorkoopprecht, wil opnieuw van de woningen af geraken, daar ze de renovatie niet kunnen betalen. Er wordt gekeken naar mogelijke privé-initiatieven die de gebouwen moeten renoveren.

Voordragen van gebouwen monumenten en landschappen via de Cultuurraad: Bronders zal de zaken die de cultuurraad aanbrengen niet meenemen. Er is geen communicatie meer met de cultuurraad.

Invalswegen: Gebouwen op de invalswegen (Torhoutsesteenweg, A. Pieterslaan, Graaf de Smet de Naeyerlaan, Nieuwpoortsesteenweg, ...) zijn van geen belang, omdat niemand daar toch wil wonen. Voorkeur van de schepen gaat hier naar banale appartementen.

Hotel du Louvre: Zal normaliter worden afgebroken. Stad Oostende heeft geen poot meer om op te staan. Daarvoor is het te laat. Wij brachten aan dat er andere privé geïnteresseerden zijn en we vroegen ofdat de mogelijkheid nog bestaat het gebouw opnieuw te verkopen. Dit ging hij overmaken aan de bouwpromoter.

Hotel La Paloma: Een moeilijk dossier, waarbij de schepen de oorspronkelijke bouwpromotor terug naar af heeft gestuurd. Hij verwijst eveneens naar de dubieuze houding van de huidige eigenaar, en de weinig waardevolle zaken in het hotel zelf, enkel de gevel is nog waardevol.

Na het gesprek van anderhalf uur hebben we een lijst met vijftig vragen overhandigd en schepen Bronders beloofde om dit te beantwoorden vanuit eigen persoon.

De persreacties over het gesprek waren positief. In de meeste kranten kwamen we uitgebreid aan bod, en werd onze actie neutraal beoordeeld. Spijtig genoeg insinueerde enkel Tips dat we een politieke actiegroep zouden zijn, door te verwijzen naar de politieke kleur van één van onze waardevolste medewerkers. Het artikel van Tips was eerder een 'recht op antwoord' van de schepen i.p.v. een journalistieke weergave van de actie.

We kunnen maar blijven herhalen dat Dement Oostende een verzameling is van bezorgde Oostendenaars, van alle leeftijden en alle strekkingen, zonder politieke boodschap of verborgen agenda's.

Onze boodschap blijft simpel :

Stop sloopstende, hou onze Koningin der Badsteden leefbaar voor zijn inwoners, heb respect voor zijn verleden en patrimonium !!!!

Algemeen

Bezoek onze website voor nieuwtjes en berichten ! Welke gebouwen lopen gevaar in Oostende ? Wat zijn onze acties ?

<http://www.dementoostende.blogspot.com/>

Meer informatie ? Commentaar ? Sympathie ? Ken je personen die ook geïnteresseerd zouden zijn in onze mailings ? Geef het ons door :

e-mail: dementoostende@hotmail.com

telefoon: 0498 69 01 59

Wil je onze mailing niet meer ontvangen ? Geef ons ook een seintje.